

- 27 И приближи се та го цѣлуна; и подуши *Исаакъ* дѣха на облѣклото му, и благослови го и рече: Ето, дѣхътъ на сина ми е като дѣхъ на поле което е
- 28 благословилъ Господь. И тѣй, Богъ да ти даде отъ росата на небето, и отъ тлъстината на земята, и изобилие на жито
- 29 и на вино: Народи да ти работятъ, и племена да ти се покланятъ: да си господарь на братята си, и синоветъ на майка ти да ти се покланятъ: проклетъ който те кълне, и благословенъ който те благославя.
- 30 И като свърши *Исаакъ* да благославя *Якова*, щомъ *Яковъ* бѣше излѣзълъ отъ лицето на отца си *Исаака*, дойде *Исавъ*
- 31 братъ му отъ лова си. И сготви и той вкусно ястие, и донесе на отца си; и рече на отца си: Да стане отецъ ми и да яде отъ лова на сина си, за да
- 32 ме благослови душата ти. И рече му *Исаакъ* отецъ му: Кой си ти? И той рече: Азъ съмъ синъ ти, първородний
- 33 твой *Исавъ*. И разтрепера се *Исаакъ* съ твърдѣ голѣмо разтреперване, и рече: А кой ще е той който *ми* улови ловъ